

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

**nr. 226.227 van 27 januari 2014
in de zaak A. 207.108/V-1886**

In zake: DAELS Kris
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Koen Clonen en Valerie Vranckx
 kantoor houdend te Berchem
 Fruithoflaan 124/14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken
woonplaats kiezend bij
de federale politie DGS/DSJ
gevestigd te Brussel
Fritz Toussainstraat 8

Tussenkommende partijen:

1. BOELEN Lieven
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carine Flamend
kantoor houdend te Meise
Vilvoordsesteenweg 101
bij wie woonplaats wordt gekozen

2. ASCONE Joseph
3. BAIVIER Eric
4. DE CEULENERS Karel
5. GILLES Vincent
6. LEITENBERGER Georg
7. LOSTERMANS Guido
8. MOERMAN Luc
9. PANDOLFI Danilo
10. VAN GEIT Christiaan

11. VAN HECKE Patrick

12. VERHOEYEN Patrick

allen bijgestaan en vertegenwoordigd door

advocaat Vincent De Wolf

kantoor houdend te Brussel

Gulden Vlieslaan 68/9

bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 november 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het "ministerieel besluit van 24 september 2012 houdende de aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie. Proportionaliteit-aanvulling".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot tussenkomst ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 november 2013.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Margot Raws die *loco* advocaten Koen Clonen en Valerie Vranckx verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Ruben Goossens die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Carine Flamend die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Fabien Frerotte die *loco* advocaat Vincent De Wolf verschijnt voor de elf andere tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Artikel 1 van het ministerieel besluit van 5 mei 2011 ‘tot aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de directie gerechtelijke politie’ stelt onder meer verzoeker op datum van 1 april 2008 aan in de graad van commissaris van politie.

Op vordering van Luc Van Den Steen beveelt de Raad van State bij arrest nr. 218.061 van 16 februari 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging van het laatstgenoemde ministerieel besluit.

In dit arrest wordt het aan het gelijkheidsbeginsel ontleende middel ernstig bevonden. In dit middel wordt onder meer aangevoerd dat uit het dossier niet kon worden opgemaakt waarom Kris Daels een sprong maakte in de rangschikking en Luc Van Den Steen niet, hoewel hun administratieve situatie wat betreft het bezit van brevetten niet verschilde. De Raad van State overweegt in het meergenoemde arrest:

"De concrete aanwijzingen van een ongelijke behandeling die de verzoeker overlegt en die in de huidige stand van de procedure door de verwerende partij niet weerlegd worden, rechtvaardigen de conclusie dat de verwerende partij zich met het oog op de rangschikking van de kandidaten niet strikt gehouden heeft aan de regel vervat in het koninklijk besluit van 3 juni 2007 en dat zij de bestreden benoemingen heeft verricht met inachtneming van bepaalde gelijkstellingen die zij mogelijks ten onrechte aan de verzoeker geweigerd heeft".

4. Op 24 september 2012 neemt de Vice-Eerste Minister en minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke Kansen het bestreden besluit, dat wordt bekendgemaakt in het Bulletin van het Personeel van 1 oktober 2012.

Artikel 1 van het bestreden besluit trekt het in randnummer 3 genoemde ministerieel besluit in.

De artikelen 2 tot 6 van het bestreden besluit stellen bepaalde personeelsleden individueel aan tot commissaris van politie. De verzoeker behoort, anders dan de verzoekers in tussenkomst, niet tot de in het bestreden besluit aangestelde personeelsleden.

IV. Tussenkomsten

5. Met op 3 en 4 januari 2013 ter post aangetekende verzoekschriften vragen Lieve Boelen, Joseph Ascone, Eric Baivier, Karel De Ceuleners, Vincent Gilles, Georg Leitenberger, Guido Lostermans, Luc Moerman, Danilo Pandolfi, Christiaan Van Geit, Patrick Van Hecke en Patrick Verhoeyen om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om op hun verzoek in te gaan.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

6. De verwerende partij en de eerste tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties dringt zich immers slechts op indien de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde nadeel

8. Verzoeker wijst er op dat er in de periode van 1 april 2005 tot 1 april 2010 in totaal 122 personeelsleden van de voormalige BOB (bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht) werden aangesteld in de graad van commissaris, hetzij om en bij de 20 personen per jaar. De huidige opbouw van de rangschikking heeft als gevolg dat de personeelsleden die niet tot die welbepaalde categorie personeelsleden behoren die in het bezit zijn van het brevet BOB, niet alleen later aangesteld worden maar aldus ook vertraging oplopen in hun latere benoeming, dan personeelsleden die wel in bezit waren van dit brevet.

Verzoeker benadrukt dat indien de rangschikking wel rekening zou hebben gehouden met de gelijkgestelde brevetten, hij veel hoger zou

gerangschikt staan op de lijst. Gelet op zijn rangschikking zou verzoeker dus zeker en vast begunstigde geweest zijn van die snellere bevordering. Dit blijkt volgens verzoeker genoegzaam uit de voorbeelden van de heren V. B. en V. G.

Volgens verzoeker heeft het uitblijven van zijn versnelde aanstelling gedurende een bepaalde periode tot gevolg dat hij gedurende deze periode onmogelijk als commissaris kan solliciteren voor leidinggevende betrekkingen en vacatures die exclusief openstaan voor officieren. Anderzijds zullen collega's die vaak een veel lagere kaderanciënniteit hebben, niet alleen alle vacante betrekkingen kunnen bezetten maar ook gedurende lange tijd ervaring kunnen opdoen in de graad van officier. Bovendien worden zijn carrièrekansen ernstig geschaad nu hij niet alleen niet aangesteld wordt, het maar zeer de vraag is of hij ooit zal worden aangesteld en hij later als (laattijdig) aangestelde officier enkel kan solliciteren binnen de Federale Gerechtelijke Politie.

Volgens verzoeker zal zijn laattijdige aanstelling eveneens gevolgen hebben voor zijn benoeming. Immers, verzoeker zal pas later benoemd worden dan collega's die volgens de verwerende partij wel over het vereiste brevet beschikken.

Verzoeker meent dat bij ontstentenis van de schorsing van het bestreden besluit de latere vernietiging ervan het hem berokkende nadeel niet meer zal kunnen herstellen omdat bij een nieuwe bevorderingsronde zijn kansen beduidend kleiner zullen zijn aangezien met het al dan niet bezitten van ervaring ongetwijfeld rekening kan worden gehouden.

Volgens verzoeker is het moeilijk zo niet onmogelijk om later nog de aanstelling of benoeming van de commissarissen op basis van de huidige rangschikking te vernietigen al was het maar omdat dit de werking van de openbare dienst ernstig zou verstoren en afbreuk zou doen aan de aan betrokkenen reeds verleende rechten.

Verzoeker besluit dat hetgeen de Raad van State over het nadeel heeft gesteld in het arrest nr. 218.061 van 16 februari 2012 *a fortiori* geldt in het onderhavige geval, “nu verzoeker op basis van het eerdere standpunt van de verwerende partij reeds retroactief in 2008 had moeten aangesteld worden”.

Beoordeling

9. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting [bevat] van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

10. Het bestreden besluit berokkent aan verzoeker in beginsel geen onmiddellijk nadeel in die zin dat hij op grond van zijn rangschikking nog niet in aanmerking kwam om tot commissaris aangesteld te worden.

11. In zijn verzoekschrift wijst verzoeker er op dat hij het brevet van de functionele gerechtelijke opleiding behaalde. Verzoeker meent dat zijn recherchebrevet moet worden gelijk gesteld met het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht, het brevet van de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding of het brevet van operationele misdrijfanalist. In dat geval zou hij veel hoger gerangschikt staan op de lijst die de basis vormde voor de volgorde van de aanstellingen en zou hij - naar eigen zeggen - zeker en vast begunstigde geweest zijn van een snellere bevordering, zoals het voorbeeld van de heer V. B. aantoont. Verzoeker verwijst ook naar het voorbeeld van de heer V. G., die volgens hem uitsluitend het nieuwe brevet van de functionele gerechtelijke opleiding kan hebben behaald en volgens de lijst toch het brevet van de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding zou bezitten.

12. In haar nota wijst de verwerende partij er op dat de aanstelling van de heer V. B., die gebeurde bij ministerieel besluit van 21 maart 2011, definitief is geworden. De verwerende partij argumenteert - op het eerste gezicht

niet zonder overtuigingskracht - dat de rangschikking van de heer V. B. niet is gebaseerd op een gelijkschakeling van brevetten - zoals verzoeker oppert - doch op een dubbele fout/tekortkoming van de overheid. De heer V. B. heeft immers door een fout van de overheid de BOB-opleiding niet gevolgd en werd vervolgens geweigerd zich in te schrijven voor de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding.

De verwerende partij wijst er verder op dat de heer V. G. zoals blijkt uit stuk 10 van het administratief dossier wel degelijk zijn brevet van de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding heeft behaald.

13. Op het eerste gezicht blijkt dat de aanstelling van de heren V. B. en V. G. niet is gebaseerd op een algemene gelijkschakeling van bepaalde brevetten doch wel op - respectievelijk - de specifieke omstandigheden van de situatie van de heer V. B., die zich niet lijken te hebben voorgedaan in hoofde van verzoeker en het bezit van het brevet van de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding.

14. In de huidige stand van het geding maakt verzoeker niet aannemelijk dat de lijst, die de basis vormde voor de volgorde van de aanstelling, opgesteld is met inachtneming van gegevens die niet voor elkeen dezelfde waren. In die omstandigheden is er geen reden om af te wijken van het in randnummer 9 bedoelde beginsel, ook niet op grond van het gegeven dat verzoeker “op basis van het eerdere standpunt van de verwerende partij reeds retroactief in 2008 had moeten aangesteld worden”.

15. Het blijkt niet dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen aan verzoeker.

16. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de

schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen.
Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De verzoeken tot tussenkomst ingediend door Lieve Boelen, Joseph Ascone, Eric Baivier, Karel De Ceuleners, Vincent Gilles, Georg Leitenberger, Guido Lostermans, Luc Moerman, Danilo Pandolfi, Christian Van Geit, Patrick Van Hecke en Patrick Verhoeyen worden ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De kosten worden voorbehouden.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 januari 2014, door de Raad van State, Ve kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Martine Baguet,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Daniële Langbeen,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier

De voorzitter van de Raad van State

D. LANGBEEN.

R. STEVENS.